

saa fuldstændigt som muligt, og derfor gik vort Forslag ud paa, at de fuldt tjenstdygtige Mænd, som ikke blev taget til almindelig Soldatertjeneste, skulde indkaldes til Landstormen og have en Uddannelse i et Par Maaneder. Det er en Foranstaltning, som jeg mener har baade stor national og social Betydning. Den kan bevirke, at de unge lærer Orden og Disciplin og faar den legemlige Uddannelse, som ethvert ungt Menneske har godt af. Vi har ikke naaet det, vi tilsigtede, men naar man skal indgaa et Kompromis, naar man skal forhandle med andre, er det givet, at man fra begge Sider maa slaa af, hvis det da er ærlig Forhandling. Vi har faaet forøget Styrken her paa Sjælland i ikke saa ringe Grad, og vi har faaet anerkendt Tanken om Landstormens Berettigelse. Man gør nu ifølge det nye Forslag et Forsøg med 1 500 Mand hvert Aar; hvis Forsøget føres godt ud i Livet, er det min Tro, at man vil komme til at gaa videre frem ad denne Vej.

Det Forslag, her foreligger, er utvivlsomt et Fremskridt. Der kan rejses Kritik, der kan stilles videre Krav, det er vi alle sammen klare over, men der kunde sikkert ikke gennemføres mere. Og det Forslag, som foreligger, er erkendt som et militært Fremskridt. Det giver Hæren det Materiel og de Udrustningsgenstande, den i saa høj Grad savner, det vil standse Flugten fra Hæren, det vil formindske Udgifterne til Forsvarsvæsenet, hvad man heller ikke tør se bort fra i disse Tider, da man har ondt ved at skaffe Balance i Statshusholdningen; det vil tilvejebringe med den bedre Udrustning en Hæerstyrke i hvert af Landets Hovedafsnit, som vil være i Stand til paa effektiv Maade at tage det første Stød, og hvad jeg tillægger ikke ringe Betydning: det vil bidrage til at opretholde Forsvarsvillien i Folket; thi hvis Forsvarsvillien synker bort, og Landets Befolkning bliver ligegyldig med, hvordan det gaar, har heller ikke jeg nogen stor Tro til Nationens Fremtid. Hvis man derfor uden Fantasteri og med klart Omdømme vil se paa Forholdene, som de virkelig er, tror jeg ikke, det vil falde saa svært at skønne over, hvad der har været det rigtige for Folketinget at gøre i den Situation, man har været i. Og naar det er erkendt, mener jeg ogsaa, man maa handle i Overensstemmelse dermed. Erkennde man, at det er det rigtige at gennemføre disse Love og slutte dette Forlig, maa man ogsaa handle i Overensstemmelse dermed. Saa kan det ikke nytte at slaa sig for sit Bryst og kræve meget mere ind, som intet har med Virkeligheden at gøre. Og saa er

der ikke megen Mening i at hæve Folk til Skyerne, fordi de stiller saadanne Krav og ikke vrager noget Middel til at lægge sig paa tværs for Gennemførelsen af det, som Partiet maa anse for det rette.

Disse Love er jo ikke skabt for Tid og Evighed. De er som de fleste andre Love Øjeblikkets Børn. Den Fremtid, vi gaar i Møde, er uvis, der kan dannes baade den ene og den anden Kombination efter det Ragnarok, vi har været ude i. Der tales saa meget om Folkenes Forbund. Det er det Anker, man nu vil knytte Fremtiden til. Nogle tror, at den Begivenhed, at Folkenes Forbund er dannet, vil være af epokegørende Betydning, flere lader vist, som de tror det. Bedst er det ikke at stole for meget paa Nyttens deraf. Enhver Forsvarsordning er kun paa Tid, et vist Spand af Aar, saa vil Tiden kræve den fornyet. Det vil afhænge af den politiske Situation, som kommer i Fremtiden; andre Tider, andre Krav. Den Ordning, vi indfører, kan da ogsaa betragtes som en midlertidig Ordning. Hvis Folkets Flertal en Gang i Fremtiden skulde mene, at det er overflødigt at have saa stort et Forsvarsvæsen, vil man kunne formindske det; men der vil ogsaa være Basis, hvis Folkets Flertal i en ny politisk Situation skulde finde, at det var nødvendigt for Danmark at have et større Beredskab.

De Bemærkninger, jeg har gjort, har jo udelukkende knyttet sig til Hærløvsforslaget, og jeg finder det ganske naturligt, at det særlig er det, jeg har skænket Omtale, da det er det, der har givet Anledning til Dagens Strid. Ved Siden deraf er der to Lovforslag, der vedrører Ordningen af Søværnet. Man kan om Søværnet sige, at den, der lever stille og ubemærket, lever vel; det kan vist gøres gældende med Hensyn til Søværnet. Hvis der har været delte Meninger indenfor dette Værn om den hensigtsmæssigste Maade at ordne Værnet paa i Fremtiden, har man debatteret det indenfor sine egne Rækker. Overfor Kommissionen og Offentligheden har Søværnet og dets Mænd staaet som en Enhed med deres Krav. Og disse Krav, som man selvfølgelig fra Værnets Side har bestræbt sig for at bringe saa langt ned som muligt, er blevet imødekommet saavel fra Venstres som fra Folkepartiets Side. Der er derfor ikke megen Grund til at komme ind paa en Omtale heraf.

Mellem de foreliggende Lovforslag er der tillige et Lovforslag, der omhandler Opførelsen af nye Kasernebygninger til de Afdelinger, der skal henlægges til Jylland,